

三

פעשה מפורנס ארך בשעה האזנה, ברגע איש החסן ג'. נלחטסידם הי'ג'.
המכינה 'אנש קוּרְבָּאֵק', שהה מובל בכת החרשים בזרעא.

כאשר באו הנאים, ייחש שם ואבד זכרם, תחולבל את התהומות והקדושים
טהורות, תנקוט החלטים בפחד נורא והאספסו סכיב יאנש קוֹלָאַק. הוא הרצע
אוותם, וארח ההליט להיכנס יהוד עטם לקורנות המות, שוחבל אולם לבשין
!!!תשבכין!!!

לפי המשמורת, הופיעו הנאים להפוך והיוזם שיעבוד את הלידים ותסייעו לו
חוותש, אך הוא סידר, והסביר כי אין הוא רוחה לעובד את לילדי היקרים בשעת
אתה זה, אלא הוא ייל' עםם למוקם שם חולכם... ואכן, נספה והצדיק יודע
הלידים בירב.

ונשאלה התשאלה: האם מותר לאדם על פי דין תורה להרשיך כדי להציג לדעתם ספקה, בשעה שבין כך הם יתירנו לא לאי-יעזר להם במאומה להצביע, כי אם להצביעם לפי שעון?

ת'א

בכל ששי, אוור לארש החודש אוור השמי המשם", אויר הטבח והגURA בישיבת מרכז הרב בירושלמי, כאשר חובל צמא דמים חדר לחוץ שעה הшибה, נבסס על אלול תבור הספרדים ורדה יצירות רבתה לכל עבר. והרשע האמור רצת שטונה בתורי חדק ה"ד מעוג רבם.

בב' השיבה ברו לסקוטס ספור, בידיהם קבוצה תלמידים שלמה בהיל
השива עם רבם. כאשר מספש ווריית תורה הרב להלמיז לפקע מהרפהה
התהונת. הרב סע' לבלם לפקען, ורק לאחר שפקע אחרון התלמידים, פקע הוא
ברושאיו ומלמו מסבום הסכת.

וש"ש לשאול: האם הנוגעת זה היא בודה של תורתו האסונן יש להסתמך עד ששהרין ההלדיים יקומו וניגל, או שהה ערך הרב ליקומן כמה שיזור מורה כדי להציג עצמו, שהרי 'חיך' קדום לחי' חברץ?

קנץ על ארזה עבדות ידרב ואל יעבדו. ובו נסלים:

- (א) א' כל העבירות שכחורה [א] חוץ מעבודה כוכבים וגלוי עירות ושפטת דין אם אומרים ל' לאודם (ב) שיעבור עליהם או יהרג (ב') אם הוא בלבנה ישבור ואיל יהרג (ב'') רואם דראין ותוחביר על עצמו ולהריג א' ישאי ב' אם השער כוכבים (ט) מבחן להעבירה על זה: סמ'

5 highlights from #2

והנה נאמר בפרשנות רשב (בראשית ל"ג, י"ד): "וְאֵיךְ יִשְׁקַל אֶל יָדֶךָ גָּזָב
אֲזַרְעָל רַבְעָת דְּלָקָם לְכַד וְלֹא לְכַד לְבָנֶי. וְאֵיךְ תַּלְכֵד אֶת
שְׁלָמָן אֲזַרְעָל וְאֶת שְׁלָמָן כְּאֵין וְלֹא כְּאֵין שְׁלָמָן כְּאֵין
וְהַקְשֵׁה בְּסֶפֶר יִתְחַת נָמָא: אֲזַרְעָל תַּלְכֵד שְׁלָמָן כְּבָר
אֲזַרְעָל בְּכֻבְשָׁת רַבְעָה, וְאֵלָי חִימָת בְּחַלְכָתוֹ סְכָנָת נְפָשָׁות, וְעַבְרָה עַל
וְאֵלָי תַּעֲשֵׂה, כְּמוֹ שְׁכָבָה הַרְמָבָס" (ו' וְהַזָּה וְהַסְּדָה הַפְּשָׁת מִקְּרָב יְהִי הַלְּבָד). "כִּי
סְכָול שִׁישׁ בְּסְכָנָת נְפָשָׁות, מְצָאת עַשֶּׂה לְחַסְרָה לְלַשְׁמָר מִפְנֵי וְלֹא
יָמַר מִתְּהִלָּה, שְׁנָאֵר הַשְׁמָר לְזַמְּנָה נְפָשָׁךְ. וְאֵם לְהַסְּדָה
וְהַזָּה, וְכֵל שְׁכָבָה קִידּוּשׁ ה' עַל יְהִי, רְשָׁא לְמִסְורָה עַצְמָה. וּבְרוּחָה הַיהִי מִזְלָל
מִשְׁכָלָת הָהִיא, וּבְרוּחָה יְמִינָה אֲזַרְעָל וְלֹא תַּשְׁמַשׁ תְּשִׁיםָה וְטִמְמָה". ואכן ג'רא
זְמִינָה בְּשִׁלְחוֹת אַבִּי, אֲזַרְעָל סְכוּם אֵין מְצָאות כִּיבּוּד תְּוֹרִם זְדוּחָה אֲפִילָה
מְצָאות (כְּמָאוֹר בְּיְהִי זְמִינָה).

וַיֹּשֶׁב הַתְּבִתָּה נָמָא: עַזְיָן בְּיוֹדֵד (סִמְן קְדִים), שְׁבָשָׁאֵר מְצָאות אֲזַרְעָל
הַזָּה, וְכֵל שְׁכָבָה קִידּוּשׁ ה' עַל יְהִי, רְשָׁא לְמִסְורָה עַצְמָה. וּבְרוּחָה הַיהִי מִזְלָל
מִשְׁכָלָת הָהִיא, וּבְרוּחָה יְמִינָה אֲזַרְעָל וְלֹא תַּשְׁמַשׁ תְּשִׁיםָה וְטִמְמָה. וְהַזָּה
בְּזַהֲדָה קִידּוּשׁ ה', וְזַהֲרָה.

ונאמר בשולחון עזרך (ו' סימן ק' ח'כ''): "הרואה את תביחו מוגע בים או לסתם
במים עלי... וְכֵל להצְלָל... וְלֹא תַּחֲלֵל עַבְרָה על אסור לא מעוד על דם רעך".
וחולך ורוחץ בעלי תhalbת, הובבל עם הוועделם, במקורה שהשוכב נסחף
למשרבלה היה, ובוואדי ימאות אם לא צילוץ, האם חיב המשבל לסכך את גבשו
ולחיכנס למשרבלה, כדי להצְלָל את המוגע בסכינה ודווקא. היושבלי סובר
שהדרי, והובבל סובר שפודר. ונפק בסכינה בזרחה (סימן סב"ט ס'ק י"ד), כי
הרואה ספינה הפסודה בים שיש בה הדות, וכן נר שוטף, וכן ייחד הנדרך
סבוי אסם - גבשו על כל אסם הללו עליהש שבת כדי להצְלָל. אך מכל סקס
אם יש סכינה למיאל, את מוחובי לאויא להצְלָל, שודר חמי קדושים לח'י תבר.
ואפיין בסכין סכינה עירף שפוק דידיה מודיא והבריה. אלם נגיד לך שאל את
הדורים וויבס אם יש בו ספק סכינה ולא לדחק ביזור, כאשרה שאמור הירושלמי
עצמו ברכ בא לידי קין?

וורודבּוּן כתב (וְגַם בְּתוֹךְ חַבְּרָה יְהִי זְמִינָה קְדִים סִמְן קְדִים סִמְן ס'ק ס'ק): כי המפסנן את
גבשו בסכין להצְלָל את תביחו, הרי זה חסד שוטפני

ובנדיזן שאלהנא, לשאורה הור תולידייו הוי באחו טבב של סכינה, ולכון אין
צדיק לחשוחו עצמו בסכין סכינה כדי להצְלָל תביחו מסכין, ומכן אין

אלל שאין בגידון דימתה לזרה, ואדרבה, בגידון שאלהנא יש לומר שלכלל עלא מא
יכל הרב להישאר בהרבל הישיבה כדי להצְלָל את תלמידיו, ואף גבשו עלי לעשות
זאת, והסתע הוא, שכן כל נידון הפטוקים הוא כשהואדים הוא מתחון מפעג הסכינה,
צדיק להיכנס קקס ועשה, תלוך מוגב סכינה כדי להצְלָל את זולתו, אבל בגידון
שאלהנא הרב כבר נמנע בחוץ הסכינה יזרע עם תלמידיו, ומשהה עצמו במגע של
שב ואל תעשה' כדי לסייע לאחרים להצְלָל, לפיקד יתכן שרשאי להישאר בהזח
היכל הישיבה, ולאואנן היסלשות מסודרת של תלמידים, וואר נס שיגתך.

וזוד גראה שנם ביל' וז הסברא, יירה נט' הור, בגין סכל גידון של רוחותינו
הוא בשתותם שלם, אבל בזון מהמתה יש להסתכן כדי להצְלָל את הוללה, ומגע
זה, שוחטבל הרטע סמוכוב בשעת הישיבה ווירה למל עבר, הרי הוא בנדיר מבז'
ולחומר, רוש להסתכן כדי להצְלָל את הוללה. וכמו שאמור בישועות יעקב (ו' י"ד)

6 highlights from #3